

selvstændigt og hurtigt virkende Organ, som kan formaa at gennemføre en mere økonomisk og ensartet Drift af Hospitalerne. — Udvalget er enigt om, at Direktørens Hovedopgaver maa blive ved hyppige Besøg paa Hospitalerne at skaffe sig et indgaaende Førstehaandskendskab til deres hele Drift samt ved direkte personlig Forhandling med Justitsministeren at gøre sine praktiske Erfaringer frugtbringende for den nye Centraladministration. I Overensstemmelse hermed ønsker Udvalget, at Direktørens Arbejde saa lidt som muligt maa give sig Udtryk i forøget Kontorvirksomhed, og mener derfor, at de Krav, som maatte blive en Følge af det foreslaaede Kontor, baade med Hensyn til Plads og Personale bør indskrænkes til de mindst mulige. Udvalget foreslog for at give et forstærket Udtryk for de ovenfor fremsatte Betragtninger i Lovforslaget at rette Ordet „Justitsministeriet“ til „Justitsministeren“, for at stille Direktøren i et personligt Forhold til Ministeren.

Bestemmelsen om, at der til det i Lovforslaget omhandlede Tilsynsraad skal »vælges 2 Medlemmer af Folketinget og 2 Medlemmer af Landstinget«, ændredes til »4 Medlemmer af Rigsdagen« for at følge den sædvanlige Terminologi ved Valg efter Grundlovens § 49. — Der indsattes en Bestemmelse om, at Suppleringsvalg til Tilsynsraadet gælder for Resten af den Periode, for hvilken den afgaaede var valgt. — Endelig udgik den sidste § om Lovens Ikrafttræden 1. April 1921.

Et Mindretal (Mathilde Hauschultz, Ibsen og Pürschel) udtalte i Betænkningen, at det er af den Opfattelse, at det er en Betingelse for, at Reformen skal give et godt Resultat, at den Mand, der anbringes paa Direktørpladsen, er nøje kendt med Sindssygehospitalernes Forhold i alle Henseender, og at han kan optræde med fornøden Autoritet overfor Overlæger og stedlige Direktioner. Direktøren bør derfor efter Mindretallets Mening i første Række søges blandt Overlægerne ved Statens Sindssygehospitaler, forsaavidt nogen af dem har vist særlig administrative Evner.

Mindretallet maa fremdeles finde, at det er en stor Svaghed ved Loven, at der ikke i denne er truffet nogen klar Afgørelse med Hensyn til Direktørens Stilling i Forhold til Sundhedsstyrelsen, men at alt i saa Henseende er overladt til Udformning i den Instruks, der i Henhold til Forslagets § 9 bliver at udfærdige af Justitsministeren.

Endelig finder Mindretallet det rigtigt i selve Loven at tillægge Direktøren en afgørende Myndighed med Hensyn til Budgetforslag, Klager, Indstilling angaaende Besættelse af ledige Pladser o. s. v.